

klare sig, lod optage Laan paa Fideikommisset, til Kreditorerne var betalte, og saa maatte Slægten bøde for, hvad den øjeblikkelige Besidder havde forset, hvis man ikke vilde finde Anledning til at løse det fideikommissariske Baand til Fordel for Kreditorerne. Men det er en Forholdsregel, som det er meget svært at føre igennem under den bestaaende Lovgivning. Det er vist et noget tvivlsomt Spørgsmaal, om det lader sig gøre ved kongelig Resolution. Uden en saadan kan det i hvert Fald ikke lade sig gøre. Men selvfølgelig er det forargeligt, at det fideikommissariske Baand haandhæves paa en saadan Maade, at Fideikommissbesidderen kan stifte stor Gæld, fordi Folk giver ham Kredit, idet de tænker, at han er Mangemillionær og raa-der over, ikke een, men tre, fire, fem Herregaarde — ham kan man sagtens give Kredit —, og en skønne Dag kan han ikke betale med sine Rentepenge og Udbyttet af Gaardene, saa kan Kreditorerne ingenting faa og opdager til deres Rædsel, at Kapitalen saavel som Jorderne og de derpaa staaende Slotte er unddragne deres Forfølgning. Det burde ikke være saaledes, men om vi kan faa dette Forhold forandret paa fyldestgørende Maade uden at hæve det fideikommissariske Baand, er en anden Sag.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (J. Fog-Petersen) har direkte opfordret mig til at meddele Oplysninger, som maatte foreligge for Justitsministeriet, om, hvordan de to stakels Børns Tilstand var, som paa Askø af Præsten blev hindret i at faa Lægebehandling, da de var blevet haardt forbrændt og skoldet. Jeg kan kun give dem paa den Maade, at jeg med den højttærede Formands Tilladelse oplæser en af Sygehuslægen ved Syge- og Epidemihuset i Maribo under 19. August 1915 afgiven Erklæring. Sygehuslægen skriver:

„I Anledning af Amtets Skrivelse af 14. ds., hvori begæres en Erklæring om, hvilke Følger det kunde antages at have faaet, hvis de omhandlede Børn af Pastor Fjord-Christensen og Gaardejer Marius Petersen, begge af Askø, ikke var bragte under Lægetilsyn, samt om Forsinkelse hermed har medført skadelige Følger for Børnenes Sundhed, skal jeg bemærke følgende:

Anna Marie Fjord-Christensens Saar synes efter Præstens Beskrivelse i Vægeraadsmødet, sammenholdt med de ved Indlæggelsen paa Maribo Sygehus den 27. Juli synlige Ar og Saar, at have været af

en saadan Udbredelse og Art, at en øjeblikkelig Fare for hendes Liv var at befrygte. Det videre Forløb viste imidlertid, saaledes som det jævnlige sker, at Forbrændingerne var langt mere overfladiske, end de fra Begyndelsen saa ud til at være, og de meget udbredte Forbrændinger med de talrige Brandsaar, nærmere beskrevet i Kredslæge Olsens Erklæring til Vægeraadsprotokollen for Askø Vægeraad, er nu næsten fuldstændig heledede med fladeformede, ikke stærkt defigurerende Ar.

Bertha Petersens Forbrænding, der vel var mindre udbredt, men paa Grund af Saarets Dybde, Størrelse og Beliggenhed er langt vanskeligere, er kun i langsom Bedring, og det er endnu uvist, hvorledes det endelige Resultat vil blive.

Saa vidt jeg skønner, er der ikke forvoldt noget, af Børnene nogen paaviselig Skade derved, at Lægehjælp ikke blev tilkaldt i rette Tid.

En fortsat Behandling i Hjemmet uden Lægetilsyn vilde for Bertha Petersens Vedkommende sandsynligvis have efterladt en blivende Invaliditet, idet Brandsaaret er saaledes beliggende, at en Sammenvoksning mellem Armens Indside og Brystkassen vilde være den ventelige Udgang, naar denne Kalamitet ikke modarbejdedes med egnede Midler; om man selv ved disse kan naa et helt tilfredsstillende Resultat, kan, som nævnt, endnu ikke siges.

For Anna Marie Fjord-Christensens Vedkommende stiller Forholdet sig gunstigere, idet Brandsaarene, saaledes som Forløbet til Dato har vist, sandsynligvis vilde have helet uden kompromitterende Komplikationer ved fortsat Behandling i Hjemmet; en Forurening af Saarene, som neppe vilde være undgaaet, vilde vel have forsinket Helingen, men antageligvis ikke have udsat Barnet for større Fare. . . . Jeg skal dog tilføje, at man aldeles ikke, da Forbrændingerne var friske, og end ikke ved Indlæggelsen paa Sygehuset, med nogen Sikkerhed kunde forudsige, at Forløbet vilde blive saa let, som det nu har vist sig at være.“

Det fremgaar heraf, at det straks, da Forbrændingen havde fundet Sted, har set ud til, at Pastor Fjord-Christensens Barn var livsfarligt saaret, og at det andet Barn var saa alvorligt saaret, at en Forkrøbling — i hvert Fald endnu i August Maanedes sidste Halvdel, da Erklæringen blev afgivet — kunde befrygtes. Jeg tror hermed at have bragt en Oplysning om denne Sag,